

Efter Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri § 15 maa Undermaalsrødspætter, o: under $7\frac{3}{4}$ Tomme, her ved Skagen ikke bringes i Land. Vi undertegnede Skagenskystfiskere andrage dog om, at vi maa opnaa den samme Begunstigelse som Kystfiskerne fra Kandestedernes Baake til Blaavandshuk ifølge Lovforslaget opnaa, nemlig at vi ogsaa maa bringe Undermaalsrødspætter i Land til Hjemmebrug. Vi bede om dette af flere Grunde:

1) Det er de store Rødspætter, der have Værdi som salgbar Vare, og det gælder for os om at faa saa megen salgbar Fisk som muligt. Enhver god Rødspætte bliver solgt. Der kan gaa Maaneder hen, hvor vi ikke i vor Husholdning have Raad til at spise de sælgelige Maals-Rødspætter. Som Følge deraf vil den store Befolkning af Kystfiskere med Familie her paa Stedet umuligt i Husholdningen kunne undvære de brugelige Smaarødspætter. Det er for en stor Del ældre Fiskere og Fiskere med mindre godt Helbred, der trække sig tilbage fra Havfiskeriet til Kystfiskeriet, og da vi her paa Stedet udelukkende have Fiskeriet som Næringsvej, maa vi tage al Ting med.

2) Endvidere mene vi, at vi slet ikke kunne opfylde Lovforslagets Bestemmelse: at udsætte Undermaalsrødspætter i Havet i levedygtig Tilstand, fordi der aldeles ikke bliver Tid til at sortere Undermaalsfisken fra, medens vi ere paa Havet. En stor Del af Fiskeriet foregaar før Dagningen; ogsaa denne Omstændighed gør det umuligt for os at opfylde Lovforslagets Bestemmelser.

3) Vi ansæ det ogsaa for skadeligt for Fiskebunden, at der udkastes Smaafisk, der som Regel ere døde eller i hvert Fald dø straks efter. Vi mene, at den udkastede Smaafisk vil ligge paa Havbunden og forpæste denne, hidlokke Korsfisk og Krabber og derved utvivlsomt forringe eller ødelægge Fiskeriet for os. Vi have mange Gange erfaret, at hvor Snurrevaaddet opfisker større Mængde af disse døde og halvraadne Smaafisk, der opfisker Vaaddet næsten aldrig noget videre levende Fisk.

Vi haabe altsaa, at det højtærede Udvalg vil imødekomme os Kystfiskere paa disse 2 Punkter og faa Lovforslaget ændret.

I hvert Fald henstille vi, at Ministeriet — ligesom efter Loven af 1888 — vil faa Adgang til under saadanne særlige Forhold, som vi Kystfiskere ved Skagen leve under, at indrømme Undtagelser fra disse Bestemmelser.

Nr. 29.

Et Udvalg, der repræsenterer tvende henholdsvis den 31. Januar og 9. Februar d. A. af Fiskeriforeningen for Bogense og Omegn foranstaltede Møder af Fiskere,

andraget om nedennævnte Ændringer i Saltvandsfiskerilovforslaget:

I Forslagets § 5 Nr. 11 udgaar sidste Punktum: „Sildebundgarn skulle derhos om Natten^{og}være forsynede med en klar Lanterne paa Hovedpælen“.

Til Forslagets § 10, 2det Stykke føjes til sidste Punktum: „dog paahviler det, hvor Ejermanen ikke kan paavises, det offentlige at fjerne disse“.

I Forslagets § 11, 3die Stykke, tilføjes, at Brugen af Skovlvaad er tilladt i Kattegat inden for Søterritoriet.

I Forslagets § 11, 4de Stykke, udgaar Bestemmelserne om Vaads Spredning, og Længden af Baade eller Fartøjer, som benyttes til det der nævnte Fiskeri, forandres fra 30 Fod til ikke over 35 Fod.

I Forslagets § 12 udgaar 4de Stykke, og Kommissionsmedlem C. Hansens 2det Ændringsforslag (Lovforslagsbetænkningens Side 44, Stk. 4) indsættes i Stedet for, og hele § 12 ændres i Overensstemmelse dermed.

I Forslagets § 14 ønskes for Sildebundgarns Vedkommende en fast Sideafstand af 300 Favne.

I Forslagets § 15 fastsættes et Mindstemaal for Torsk 10 “

I Forslagets § 15, 2det Stykke, sidste Punktum indsættes „Aalekvabbe“.